

Door bepaalde elementen te combineren lijkt het op een vliegtuig, helicopter of een autogyro.

Toelichting op de figuren.

Fig. 1 is het achteraanzicht van mijn uitvinding, dat één rotor element bevat. Fig. 2 is het zijaanzicht. Fig. 3 is de diagonale sectie, gezien langs

de lijn 3 - 3. Fig. 4 is een afbeelding van een gemodificeerde vorm in de vlucht. Twee rotors met een stabilizerend element in perspectief. Fig. 5 is een vergroot zijaanzicht van fig. 4. Fig. 6 is een achteraanzicht van een gewijzigde vorm van de rotor doch in wezen gelijk aan fig. 1. Fig. 7 is een uitvoering met 3 rotors. Fig. 8 is

een perspectievische tekening van een doosvlieger en fig. 9 van een cilindrische uitvoering, die elementen van de uitvinding bevat.

In de tekeningen en speciaal in fig. 1, is 10 het wind vangende oppervlak, dat bestaat uit een vierkant vel papier of stof dat door frame-elementen 11 en 12 wordt ondersteund. Veld 10 bevat direct naast het frame bij 13, 14, 15 en 16 sleuven. Het middenstuk 9 met het frame (11 en 12) bevat pin 17, waarmee de rotor kan draaien. De rotor wordt aan pin 17 door blokje 23 op enige afstand van de stabilisator 19 gehouden, waaraan aan het uiteinde - indien gewenst - een staart 20 zit. De toom 21 bevat het punt 22 waaraan een lijn 21a wordt bevestigd om te vliegen. De stabilisator 19 heeft een gestroomlijnde vorm, die in de richting van de rotor smaller wordt. Tijdens het oplaten zullen de secties 24, 25, 26 en 27 van veld 10 door de sleuven 13, 14, 15 en 16 iets naar achteren bollen, waardoor het rotatie-effect in de richting A zal ontstaan.

Het stabilizerend element van 19 zorgt er door de stroomlijn vorm 28 en 29 voor dat de verticale stand wordt behouden. De stabilisator 19 zorgt er voorts voor dat bij kleine drukverschillen het evenwicht wordt hersteld. De staart 20 kan eveneens bijdragen tot de stabiliteit van de vlieger. Het is duidelijk dat bij het wijzigen van de dimensies of vorm van de rotor of de plaats en grootte van de sleuven 13, 14, 15 en 16 verschillende snelheden kunnen worden verkregen. De vlieghoek kan door het wijzigen van de positie van 22 worden gevarieerd.

In plaats van een enkele rotor kunnen er twee (fig. 4) overeenkomstig aan fig. 1 worden toegepast. De stabilisator wordt enigszins aangepast en er worden 2 pinnen gebruikt. De breedte van de stabilisator 36 moet groter worden dan de stabilisator 19 uit fig. 1 en bevat een hoes, waarin een lijn loopt tussen de pinnen 32 en